

s Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 06/03/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1179

“NIỆM PHẬT TRONG TÂM PHẢI CÓ PHẬT”

Hòa Thượng nhắc chúng ta: “**Niệm Phật trong tâm phải có Phật**”. Khi chúng ta niệm Phật thì Phật phải thường hằng trong tâm của chúng ta. Nếu chúng ta chỉ niệm Phật mà trong tâm chúng ta không có tâm Phật thì chúng ta giống như Tổ Sư Đại Đức đã nói: “**Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau ốm, rất hòng chỉ uống công!**”. Hàng ngày, nhiều người niệm Phật bị gián đoạn, không xuyên suốt nên họ sợ khi lâm chung họ sẽ không thể vãng sanh. Trước đây, Ngài Lý Mộc Nguyên cả ngày bận rộn lo việc chúng sanh, không có thời gian ăn, ngủ, Hòa Thượng nói: “**Người khởi tâm động niệm đều vì chúng sanh lo nghĩ thì một ngày họ chỉ niệm vài câu Phật hiệu thì họ đã tương ứng với Phật vì tâm của họ là tâm Phật**”.

Khi giảng giải “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, Hòa Thượng nói: “**Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không được gián đoạn!**”. “**Phật tâm**” là tâm của Phật. Tâm của Phật toàn tâm, toàn lực nghĩ đến chúng sanh. Nhiều người chỉ niệm Phật ở trên miệng, tâm của họ vẫn “**tự tư tự lợi**”, “**danh vọng lợi dưỡng**” vậy thì họ niệm Phật nhiều như thế nào cũng không thể tương ứng với Phật.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta học Phật, chúng ta vẫn làm mọi việc ở trong gia đình, cơ quan nhưng những việc này không chướng ngại tâm thanh tịnh của chúng ta. Chúng ta học Phật là chúng ta tu tâm thanh tịnh**”. Chúng ta phải làm mọi việc đến mức tốt nhất để làm ra được tấm gương cho người khác xem. Chúng ta không nên làm những việc khiến chúng ta tăng thêm “**danh vọng lợi dưỡng**”, tăng thêm tâm tham cầu.

Hòa Thượng nói: “**Động tu học Phật tại gia có rất nhiều việc phải làm, khi chúng ta làm việc thì chúng ta phải dừng câu Phật hiệu để chúng ta chuyên tâm làm việc, đối nhân xử thế tiếp vật. Chúng ta làm bất cứ việc gì cũng phải nhất tâm vậy thì chúng ta mới có thể**

làm việc, niệm Phật tốt!”. Chúng ta làm việc thì chúng ta nhất tâm làm việc. Chúng ta niệm Phật thì chúng ta nhất tâm niệm Phật.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật thì chúng ta phải vận dụng đúng những điều chúng ta đã học. Nếu chúng ta vừa lái xe vừa niệm Phật thì tai nạn sẽ xảy ra. Nếu chúng ta niệm Phật như vậy thì pháp môn niệm Phật sẽ bị xã hội phê bình, đào thải vì pháp môn này không phù hợp với nhân tình. Nếu cả xã hội học Phật mà như vậy thì cả xã hội sẽ bị tai nạn. Chúng ta học Phật mà người trong nhà không có ăn cơm, vợ con chúng ta bị đói khổ vậy thì họ nhất định sẽ nói với mọi người là vạn nhất không nên học Phật! Chúng ta học Phật như vậy thì thật đáng sợ! Chúng ta học Phật như vậy thì chúng ta thành người thần kinh!”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm bất cứ việc gì cũng phải chuyên tâm, đây gọi là nhất tâm bất loạn. Chúng ta ăn cơm thì chúng ta nhất tâm ăn cơm. Chúng ta mặc áo thì chúng ta nhất tâm mặc áo. Nếu chúng ta làm mọi việc đều nhất tâm thì mọi việc ở thế gian và xuất thế gian đều sẽ viên mãn. Chúng ta niệm Phật như vậy thì mọi người sẽ cảm thấy Phật pháp thật hữu dụng!”**. Nhiều người hàng ngày niệm Phật có vẻ tinh tấn nhưng tâm ý của họ qua loa, làm việc không đến nơi, đến chốn. Có những người nói, tôi chỉ nhất tâm vào câu Phật hiệu còn những thứ khác tôi không để tâm.

Hôm trước, khi chúng ta tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ, tôi nhìn thấy từng vị trí, từng người, tôi biết rõ ai đang chuyên tâm, ai đang làm việc một cách hư tình, giả ý. Nếu ở trong khu vực chúng ta ở, một cái cây sắp chết, một cái cây đang cần nước mà chúng ta không biết vậy thì chúng ta không thể nhất tâm niệm Phật. Nếu tôi nhìn thấy người nào làm việc qua loa, có thể dẫn đến hư hại thì tôi sẽ góp ý cho họ. Tôi nói xong rồi thì tôi sẽ quên. Từ rất lâu rồi, tôi rất dễ ngủ và khi ngủ tôi cũng không nằm mơ. Hàng ngày, nếu tâm chúng ta loạn động thì khi đi ngủ chúng ta sẽ nằm mộng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm bất cứ việc gì thì chúng ta cũng phải chuyên tâm đây là nhất tâm bất loạn. Khi chúng ta làm việc thì chúng ta phải buông xuống câu Phật hiệu để chúng ta chuyên tâm làm việc. Nếu chúng ta làm việc mà chúng ta vẫn niệm Phật thì chúng ta niệm Phật cũng không tốt mà làm việc cũng không tốt!”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có thể buông xuống câu Phật hiệu để làm việc thì tâm chúng ta mới thanh tịnh để làm việc. Khi chúng ta niệm Phật, chúng ta buông xuống công**

việc thì tâm chúng ta thanh tịnh để niệm Phật. Đây gọi là nhất trần bất nhiễm. Nếu chúng ta chuyên tâm làm việc thì chúng ta làm việc vẫn là chúng ta đang niệm Phật". Chúng ta làm việc có tâm thì người khác nhìn họ sẽ nhận ra. Có những người ngồi đánh bài cả đêm không buồn ngủ vì tâm thắng thua của họ rất lớn, tâm này đã khống chế cơn buồn ngủ của họ.

Hòa Thượng nói: *"Chúng ta vừa làm việc vừa niệm Phật thì chúng ta làm việc, niệm Phật đều không tốt. Chúng ta thường vừa làm việc, vừa niệm Phật, chúng ta cho là mình đang rất tinh tấn, câu Phật hiệu không bị gián đoạn nhưng kỳ thật, khi đó chúng ta niệm Phật và làm việc đều không tốt!"*. Nếu chúng ta làm việc và niệm Phật tốt thì tâm chúng ta thanh tịnh, hàng ngày chúng ta tự tại, an vui. Tâm chúng ta không thanh tịnh nên hàng ngày chúng ta phiền não. Khi chúng ta làm việc mà chúng ta vẫn nhớ đến câu Phật hiệu hay khi chúng ta niệm Phật chúng ta vẫn nhớ đến công việc thì chúng ta đều đã sai.

Hòa Thượng nói: *"Nếu chúng ta làm công việc lao lực, không cần tư duy thì chúng ta có thể vừa làm việc, vừa niệm Phật. Nếu những việc cần phải dùng tư duy, tinh thần chuyên chú thì chúng ta nhất định không thể niệm Phật"*. Chúng ta lái xe, chỉ cần chúng ta bất cẩn trong vài giây thì đã có thể gây ra tai nạn. Nhiều người vừa lái xe vừa vọng tưởng, họ chỉ nghĩ đến đích đến nên họ gây ra tai nạn nghiêm trọng.

Hòa Thượng nói: *"Chúng ta niệm Phật thì niệm niệm phải nối nhau, không gián đoạn. Niệm niệm của chúng ta phải là niệm Giác – Chánh – Tịnh"*. Khi chúng ta khởi câu Phật hiệu chúng ta nghe rõ từng chữ *"A Di Đà Phật"*, câu Phật hiệu không bị xen tạp bởi phiền não, vọng tưởng thì đó là từng niệm Giác – Chánh – Tịnh. Hàng ngày, miệng chúng ta niệm Phật nhưng trong tâm chúng ta niệm buồn, vui, thương, ghét, giận hờn.

Hòa Thượng nói: *"Câu Phật hiệu "A Di Đà Phật" nghĩa là vô lượng giác. "A Di Đà Phật" là giác mà không mê. Chúng ta niệm "A Di Đà Phật" là để chúng ta nhắc nhở chính mình Giác – Chánh – Tịnh. Nếu mọi thứ chúng ta đều giác mà không mê thì dù chúng ta không niệm câu Phật hiệu, chúng ta vẫn là đang niệm Phật. Chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật không mê, không tà, không nhiễm vậy thì dù chúng ta không niệm câu Phật hiệu, chúng ta cũng là đang niệm Phật, chúng ta niệm Phật như vậy thì chúng ta mới là người thật niệm Phật!"*. Trong chữ *"A Di Đà Phật"* thì chữ *"A"* nghĩa là vô, chữ *"Di Đà"* nghĩa là lượng, chữ *"Phật"* nghĩa là giác. Chúng ta làm mọi việc đều giác mà không mê thì dù chúng ta không niệm, chúng ta vẫn như đang niệm. Nếu chúng ta niệm Phật mà chúng ta vẫn mơ mơ, hồ hồ thì chúng ta niệm Phật cũng như không niệm. Chúng ta đối nhân xử thế

tiếp vật một cách rõ ràng, thuận tình, thuận lý đúng với lời Phật dạy, trong tâm chúng ta không vướng mắc, không cảm tình dụng sự thì chúng ta đã có tâm của Phật.

Hòa Thượng nói: “*Người hiện đại bận rộn nên pháp môn niệm Phật rất thích hợp với họ. Pháp môn này phù hợp với tất cả căn tánh, không chướng ngại đời sống, công việc của chúng ta. Chúng ta khởi tu pháp môn này thuận tiện và pháp môn này cũng tương đối dễ thành tựu*”.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta làm việc gì cần tư duy, cần tập trung thì chúng ta để câu Phật hiệu xuống để chúng ta chuyên tâm làm việc. Khi chúng ta làm xong công việc thì chúng ta cần phải hồi phục lại câu Phật hiệu. Chúng ta niệm Phật điều quan trọng nhất là trong tâm chúng ta phải có Phật, trong miệng chúng ta không niệm cũng không sao!*”. Nhiều người miệng niệm Phật nhưng trong tâm họ không có Phật. Miệng chúng ta thường mấp máy câu Phật hiệu khiến người khác tưởng chúng ta đang mắng họ.

Hòa Thượng nói: “*Pháp môn niệm Phật chỉ cần một câu “A Di Đà Phật” niệm đến cùng, không cần đoạn phiền não cũng có thể có thành tựu. Chúng ta thử nghĩ xem có pháp môn nào thuận tiện, dễ dàng như pháp môn niệm Phật hay không?*”. Chúng ta chưa đoạn được phiền não nhưng chúng ta đã hàng phục, không chế được phiền não không để phiền não khởi tác dụng. Đa phần chúng ta niệm sai, chúng ta không thể chuyên tâm làm việc, cũng không thể chuyên tâm niệm Phật. Hàng ngày, chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật không không mê, không tà, không nhiễm thì chúng ta không khởi câu Phật hiệu trên miệng nhưng chúng ta vẫn là đang chân thật niệm Phật!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!